

'Je moet met familie kunnen omgaan'

Wie: Kornelis Jan van der Vaart (26)

Werk: verpleegkundige op klinische afdeling voor jongeren met psychotische kwetsbaarheid

Uren: 32, plus een onderwijsdag per week

Waar: ABC Altrecht, Utrecht

Sinds: zomer 2008

Opleiding: HBO-v differentiatie ggz; nu schakeljaar Instituut Beleid en Management Gezondheidszorg aan de Erasmus Universiteit Rotterdam

'Mijn dagelijks werk bestaat uit het aanbieden van een dagstructuur aan jongeren: opstaan, ontbijt, sport of therapie, koken, samen eten, dagafsluiting. Je oefent sociale en woonvaardigheden. Daarnaast ben ik hoofdverantwoordelijk voor de begeleiding en rehabilitatie van maximaal drie jongeren. Het is maatwerk, voor cliënten die je lang in zicht hebt. Weinig structuur en een open cultuur, naar iedereen wordt geluisterd.'

Je moet flexibel zijn

'Deels ben je behandelaar, je krijgt veel verantwoordelijkheid en ontwikkelt ook beleid. Je moet dus flexibel zijn en – anders dan bijvoorbeeld in de acute psychiatrie – kunnen werken met relatief weinig standaarden. Ook belangrijk: je moet met familie kunnen omgaan. Ze kunnen veel druk uitoefenen; soms ben ik met hen meer bezig dan met hun kind. Voor mij persoonlijk blijft het moeilijk onverstandige keuzes van cliënten te accepteren. Blowen, schulden aangaan, regels overtreden zodat ze bij ons weg moeten. Ik heb de neiging hun problemen over te nemen. "Wees effe verstandig," denk ik dan, "doe nou 's normaal joh!"'

In de weekends tussen de boeken

'Een studie volgen naast het werk is pittig. Ik breng dagelijks een paar uur in de bibliotheek door en zit ook weekends tussen de boeken. Volgend jaar begin ik in deeltijd aan de master Health Economics, Policy and Law. Ik houd van mijn werk, maar iets in mij wil verder, zoekt antwoorden op vragen die de werkvloer overstijgen. Hoe komt afdelingsbeleid tot stand, wat bepaalt de economische inbedding van de zorg? Wij vinden dat cliënten recht hebben op van alles, maar hoe betalen we dat?'

Op de stoel van duivel zitten

'Als verpleegkundige vind ik dat benzodiazepines op lange termijn nuttig kunnen zijn, maar de politiek wil de vergoeding daarvoor stopzetten. Ik wil beide kanten leren kennen. Het is ook een beetje sport, op de stoel van de duivel gaan zitten en het debat voeren. Ik houd van analytisch denken en helder formuleren. Maar de zorgvraag blijft ook boeiend. Hoe kun je, met inzet van jezelf als instrument, mensen helpen hun problemen te lijf te gaan? Ik hoop dat ik, als ik later op een hoger beleidsniveau terecht kom, toch iets voor hen kan betekenen, al gaat het dan meer om het scheppen van voorwaarden en een gunstige omgeving.' (© Liesbeth Sluiter)

